

тривалість відвідування школи (12 років), перехід від одного рівня освіти до іншого відбуватиметься лише із застосуванням зовнішнього незалежного оцінювання. У вищій та професійно-технічній освіті пропонується перейти на трирічний ступінь бакалавра в рік першого закінчення 12-річної школи та забезпечити «нульовий» курс в університетах для тих, хто закінчив загальну середню освіту за іншим профілем. Перехід на дворічний ступінь магістра планується на рік першого закінчення трирічного ступеня бакалавра. Пріоритетом розвитку освіти є забезпечення рівного доступу та забезпечення якісної освіти для всіх громадян [3].

Отже, у політичному, соціально-економічному та правовому полі України за останні роки відбулися суттєві зміни - фундаментальні реформи, які дозволяють зробити висновки про їх ефективність та доцільність.

Результатом реформування законодавства української держави має стати досягнення європейських стандартів якості життя, створення чіткої законодавчої бази, яка визначає порядок застосування міжнародних актів, відповідальності за порушення цих актів, що в свою чергу забезпечить та буде гарантувати захист прав і свобод громадян в Україні.

Література

1. Україна – ЄС: підсумки асоціації. URL: <http://yurgazeta.com/publications/practice/mizhnarodnepravoinvesticiyi/ukrayina-es-pidsumki-asociaciyi.html>
2. Мельник К.В. До питання адаптації трудового законодавства до міжнародних норм. *Форум права*. 2011. № 1. С. 645-651.
3. Презентовано проект Концепції розвитку освіти до 2025 року. URL: <http://eenu.edu.ua/uk/articles/prezentovano-proekt-koncepciyirozvitkuosviti-do2025-roku>

УДК 347.97 (043.2)

Олійник М.В., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Токарева К.С., к.ю.н., доцент

ПРАВОВА РЕФОРМА ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

На сьогоднішній день, наша держава та її правова система переживають період різноманітних реформ, зумовлених потребою у виробленні нових підходів до розвитку законодавства й права, а також формування гуманної, соціально-правової держави.

За ці роки ми так і не стали єдиним народом, політичною нацією, тобто сукупністю громадян держави, згуртованих спільною волею жити й рухатися у майбутнє разом.

Про правові реформи говорять усі представники влади протягом вже 20 років з моменту отримання незалежності. Тому необхідність їх проведення актуалізована ще після вступу України до ради Європи у 1995 році, а також у зв'язку з наближенням України до Євросоюзу після підписання у 1994 році УПС.

До останнього часу спроби проведення правових реформ в Україні були спрямовані переважно на консолідацію влади тими, хто знаходився біля керма держави. Захист прав людини, інтереси країни, на жаль, не знаходились на першому плані і не ставилися за мету правового реформування. Головне полягало у завоюванні влади для контролю над фінансовими потоками. Реформи готувалися неофіційно, без широкого обговорення в суспільстві. Правові реформи не були прив'язані до соціально-економічних перетворень, без чого вони не могли відбуватися належним чином [2, с. 260].

Важливе значення для продовження конституційно-правової реформи мають проголошені в Конституції України правові ідеї, норми, принципи верховенства закону, положення про права і свободи людини та громадянина, які цілковито відповідають приписам міжнародного права.

З огляду на це, стає актуальним дослідження процесу вдосконалення Конституції для модернізації правової системи України задля забезпечення можливості її найефективнішого функціонування.

Останнім часом на політичній арені тривають серйозні дискусії стосовно конституційно-правової реформи та остаточної формалізації стратегії подальшого розвитку нашої держави. Безперечно, зміна тексту Конституції – складна процедура, що потребує абсолютної відповідальності, професійності та фахового досвіду. Тому її положеннями не випадково передбачено «жорсткий» механізм внесення поправок до Основного Закону – лише за умови підтримки кваліфікованою більшістю (не менш як 2/3 голосів від конституційного складу) Верховної Ради України [1].

Оновлення Конституції має бути «орієнтоване на утвердження людини як найвищої цінності суспільства та держави».

Тому на мою думку, першим етапом правової реформи має бути саме модернізація інституту виборів. Навіть незважаючи на те, що українське суспільство ще остаточно не визначилося з типом виборчої системи і наразі не має стабільного виборчого законодавства, ці зміни повинні бути імплементовані.

У науковій літературі правова реформа визначається як створення системних передумов для того, щоб країна, нарешті, «подолала правовий

бар'єр, тобто повністю відбулася як правова й одночасно соціально справедлива держава» [4].

Предметом конституційної модернізації повинна стати і судова система, що має забезпечувати захист прав і свобод людини та громадянина; місцеве самоврядування; адміністративний устрій. Має бути передбачено реалізацію цілого комплексу заходів правового, організаційного, фінансового характеру [3, с. 9].

Не існує рецепту, як ураз поміняти всіх владоможців на чесних, справедливих і кваліфікованих державних діячів. Але раціональна організація державних інститутів створює умови, за яких суспільство отримує можливість покращувати політичну, управлінську та судову еліти, відтак – покращувати державну політику, розвиватися. Саме тому реформа інституційної організації держави та територіального самоврядування є найважливішим ключем до реалізації цілої Стратегії модернізації України.

Таким чином, враховуючи важливість приєднання України до європейських правових стандартів, важливе значення має прискорення правової реформи. Це питання є надзвичайно важливими для держави, для забезпечення прав і свобод людини і громадянина, верховенства права та національних інтересів України.

Література

1. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.

2. Малишев Б.В. *Правова система (телеологічний вимір): монографія*. Київ: ВД «Дакор», 2012. 364 с.

3. *Модернізація України – наш стратегічний вибір*. Щорічне Послання Президента України до Верховної Ради України. Київ: НІСД, 2011. 416 с.

4. Петков С.В. *Народовладдя: від права радянського до права громадянського*. Київ: Видавничий дім «Скіф», 2014. 56 с.

УДК 342.9 (043.2)

Осадченко І.С., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Устинова І.П., к.ю.н., доцент

ПРАВОВІ ЗАСАДИ МІЖБЮДЖЕТНИХ ВІДНОСИН ТА РОЗПОДІЛУ КОШТІВ МІЖ ЛАНКАМИ

Міжбюджетні відносини у фінансовій системі є важливою складовою бюджетної децентралізації. На сьогодні в Україні розроблено критерії їх